

18. ročník regionální přehlídky experimentujícího divadla
s výběrem na Šrámkův Písek a studentského divadla s výběrem na Mladou scénu

Jednabáseň – A TEĎ TU TVOU SLABOMYSLNOU...

Černoušek, Vietnamka, dvě blondýny s dramaticky černými obroučkami dioptrických brýlí a student biologie-gay. To je náš dramatař, dramatařek, nabitý kreativitou a dramatickými osudy k prasknutí! Tak originální skladba mladých osobností! Co je trápí? Po čem prahnou? S čím zápasí? Podlehnu nebo zvítězí? Sami o sobě sepsali a na jevišti procítěně zarecitují, vykřičí, vytančí, zavyjí a v tělesných křečích vytěsní!

Vladimír Hulec kladně ohodnotil komunikaci herců s divákem skrze vypovídání o sobě. Poté podotknul, že by napomohlo zdůraznění jednotlivých rysů postav scénografií - kostýmy, které hodně neutralizovaly celkový výstup, a diváku by měly napomoci k přiblížení se autenticitě herců, stejně jako další znaky k otevření situace. Celkově tento typ divadla, který je mu velmi blízký, považuje za přínosnou práci pro členy souboru.

Mirka Zezulová ocenila jednoduché podání scény, i když stejně jako Vladimír Hulec měla výtky k zpracování kostýmů. Některé body ohodnotila jako přehrané, proto těžko uvěřitelné. Jinak ji divadlo jako celek zaujalo a právě proto, že soubor zvolil autentické téma, blízké samotným hercům, se přiblížil i publiku v této cílové skupině.

Eva Spoustová se zmínila o problému souvisejícím s faktem, že herci se pořád kvůli společenskému bezpečí nejsou schopni na jevišti odbourat, a jejich problémy tak působí jako již vykompenzované, i když tomu tak ve skutečnosti nemusí být.

Martin Pšenička navrhoval, aby byla inscenace podána spíše obecněji, a přiblížila se tak i k širšímu publiku. Potěšilo ho, že se soubor nijak nesnažil své problémy porovnávat a některé nevyzdvíhal. Zatímco Vladimír Hulec by chtěl kostýmy více zpracovat, Martin Pšenička je pro zachování neutrality, čímž se podle Hulce vytrácí divadelnost.

Soubor dodává, že některé scény byly přehrávány především k pobavení samotných herců. Každý z nich si také sám určil hranici, do jaké míry o svém problému chce veřejně vypovídat.

18. ročník regionální přehlídky experimentujícího divadla
s výběrem na Šrámkův Písek a studentského divadla s výběrem na Mladou scénu

Bažáci Porg – UMBA ŽIJBY

Výjevy ze života a díla Jakuba Hrona Metánovského, nedoceněného českého génia, který bujně tvořil na přelomu 19. a 20. století. Autorský počín studentů Porgu volitelného semináře Storytelling.

Vladimír Hulec poukazuje na to, že na souboru je vidět, že se skládá ze začátečníků a často cítí nedotaženosti v replikách. Ocenil by upřesnění divákoví účel konkurzu, o který v divadelní hře jde. Pokusil by se vtáhnout diváka do děje spíše jinými hereckými prostředky, než jak tomu bylo v představení.

Mirka Zezulová si představuje pro divadelní soubor složený z herců mladého věku raději jiné téma. Víc by odlišila postavu moderátora od uchazečů konkurzu, kladně ale hodnotí provedení kostýmů.

Eva Spoustová by se víc zaměřila na práci s jazykovými obraty, které s Jakubem Hronem Metánovským souvisí. Spolu s Martinem Pšeničkou mluví o kontrastu mezi dramatickým souborem a divadelním seskupením v rámci povinně volitelného školního semináře. Neúspěšně hledala vztah jednotlivých charakterů k ústřednímu motivu.

Martin Pšenička nevidí v představení téma, které se snažili herci divákovi sdělit a nenachází propojení motivu a provedení. Chtěl by zjistit, skrz co chce soubor komunikovat s divákem.

18. ročník regionální přehlídky experimentujícího divadla
s výběrem na Šrámkův Písek a studentského divadla s výběrem na Mladou scénu

Puchmajer DS – BE POZZY!

Skrz naskrz pozitivní kabaret s opravdickou pianistkou
a neméně opravdickými zpěvačkami.

Eva Spoustová ocenila překonávání vlastních introvertních povah některých herců
a zároveň ji zaujalo, jakou si dal soubor práci se zpěvem a celkovým laděním.
Celé představení jí mírně evokovalo 80. léta a vypíchla úsilí, které tomu věnovali.

Mirka Zezulová pochválila neumdlévající tempo, absenci prázdných momentů,
přirozenou interakci s diváky po celou dobu i vytrvalost herců.
A přestože se ze začátku obávala časového intervalu uvedeného v programu,
podle svých vlastních slov se "nestihla nudit".

Martin Pšenička označil "debilitu naprosté obnaženosti" za úspěšný hlavní motiv inscenace,
a stejně tak velký prostor, který poskytuje divákům k zamyšlení.
Chválil i systém jednotlivých hereckých metod vstupů mezi diváky.

Vladimír Hulec zaznamenal velkou propast mezi hercem a divákem obzvláště při interakci,
kterou ostatní označovali za úspěšnou. Humor byl moc cynický, interakce "děšivé",
ale přesto celkově představení chválil, ačkoli Puchmajera DS nepovažuje za druh divadla sobě blízký.
Co se týče cynismu, Mirka Zezulová kontrovala, že jí míra vyhovovala,
a Eva Spoustová naopak dodávala, že čekala vyostřenější obsah.

Z řad publika jsme se dozvěděli, že často vznikal pro diváka rozpor, kdy se jak bojí,
tak má chuť podpořit herce a interakci s nimi. Zároveň byla kritizována přítomnost explicity,
kdy umělci dali už od začátku až přespříliš najevo, že ústředním motivem není vážná situace, ale žert.

18. ročník regionální přehlídky experimentujícího divadla
s výběrem na Šrámkův Písek a studentského divadla s výběrem na Mladou scénu

Divadlo Kámen: MAMUT MAMUT

Lehce disharmonické business drama o určité
řešitelnosti dezorientace; hold tvůrčí dezorientaci,
odvaze k vytváření struktura wikiipedií.

Mirka Zezulová divadlo asociovala se surrealistickými vizemi a obrazy. Ocenila soustředěnost
a napětí, které doprovázelo diváka během představení a v provedení jí nepřekážela absence děje.

Eva Spoustová zvážila jako tristní, že v ní inscenace nepropouzela téměř žádné pocity.
Obdivuje obrovskou masochistickou důslednost, se kterou byla udržována celá konstrukce,
a dedukuje obrovské úsilí, které podle ní stojí za celou inscenací. Jako hlavní problém sleduje
riziko zaměnitelnosti herce, kdy herci jsou pouze důsledně vedenými loutkami, což ji,
jako herečku, mrzelo. Materiál popsala jako formálně vytříbený a technicky vybavený.

Martin Pšenička se domnívá, že koncept nepotřebuje tak úplně vystupovat, ale spíš se prezentovat.
V podstatě kontruje Evu Spoustovou, a vyzdvihuje aspekty, které Eva popsala jako negativní.
Narozdíl od ní vypíchnul eliminaci lidskosti a osobnosti, kde jsou postavy spíše fragmenty,
co jen vzdáleně připomínají lidi. Podkreslení simultánním proudem je paralelním komentářem
k tomu, co se s námi děje, a zároveň eliminací různosti, což podle Martinových vlastních slov
hrálo pro něj v abstrakci roli. Mimo to nacházel vystavení materiálnosti podkladů z představení.

Vladimír Hulec svoje pocity popisoval jako jinou dimenzi, kdy diváci nemají problém se spojit s herci,
také vyzdvíhal celkovou práci s prostorem, jelikož herci obsadili celé jeviště.
Propracovanější scénografie by ale představení dodala další rozměr.

Soubor vzal na vědomí připomínky, ale připojil naprosto opačný názor.
Naprosto odmítli mínění porotců, kteří mluvili o sebezapření a disciplinovanosti,
a naopak považují herectví za osobnostní.

18. ročník regionální přehlídky experimentujícího divadla
s výběrem na Šrámkův Písek a studentského divadla s výběrem na Mladou scénu

Divadelní duo Tot': SLUCHÁTKA

Kamarád Lád'a a Ondra zažívají další dobrodružství.

Vladimír Hulec vnímal divadlo jako jistý "otisk" deníku a komplexně ocenil, že v divadle fungovali herci sami za sebe. Cítí téma ztvárněné ve hře za důležitější než samotný herecký projev, pročež by ubral arterapii na sebe sama a přidal by práce s detailem. Zprvu mu inscenace připadala jako improvizace, ale později zaznamenal, že soubor má spoustu kulís předem připravených.

Mirka Zezulová pokládá téma za silné a velice blízké divákům. Bavila ji práce s detaily a celkové hravé podání představení.

Eva Spoustová pokládá divadlo za silný zážitek a všímá si prosakování osobnosti herců do hry.

Martin Pšenička souhlasil s Evou Spoustovou a hru vnímal hlavně jako představení o samotných hercích. Vadila mu pouze přílišná doslovnost a provedení po dramaturgické stránce. Dal by menší důraz na text a víc se soustředil na detaily, v některých bodech tedy souhlasil s Vladimírem Hulcem. Na závěr pouze dodal, že tento druh divadla a prezentace mu evokuje pojmenování "hrubé" až "masové" divadlo.

Diváci postrádali vysvětlení, zda se jedná či nejedná pouze o parodii na nějakou osobní rovinu. Tato nejistota naopak porotci Vladimíru Hulcovi vyhovuje.